

der ikke bakkede op bag det. Det er det, vi i morgen meget gerne vil se, om regeringen slutter sig til.

Jeg kan forstå, at fru Margrete Auken regner med, at regeringen slutter sig til det, og frygter det. Vi frygter det ikke. Vi kan kun sige fra Det Konservative Folkepartis side, at dér er vi på ofrenes side.

Holger K. Nielsen (SF):

Statsministeren har på det sidste forsøgt at skabe sig et image som en hårdtslående macho, der i bedste Sylvester Stallone-stil skærer igennem unødigt ævl og kævl.

Jeg skal ikke kommentere, om det i virkeligheden ligger til statsministerens natur, men må tage til efterretning, at det er blevet en del af det image, der tilsyneladende er blevet så vigtigt i moderne politik. Her ligger muligvis også forklaringen på, at den mest omtalte del af åbningstalen omhandler et opgør med andre hårdtslående typer, nemlig rockerne.

Lad det være sagt med det samme: Vi mener, at rockerkriminaliteten er et problem. Det er ikke acceptabelt, at der i dele af Danmark er krigslignende tilstande, hvor missiler og bomber flyver gennem luften med risiko for at ramme ganske uskyldige mennesker. Derfor er vi også villige til at diskutere et opgør med rockerkriminaliteten. Men vi advarer meget imod hovsaløsninger, hvor man dels ikke løser noget som helst, dels undergraver retssikkerheden.

Vi finder det helt besynderligt, at Folketinget skal hastebehandle rockerlovgivningen, og vi er nervøse for, at der i en panikstemning ryger dele af retssikkerheden med i købet. Rockeropgør er godt stof i medierne, men fordi tv-stationerne stiller op ved selv den mindste begivenhed, skal det vel ikke styre os her i Folketinget. Eller skal det?

Vi advarer imod populisme og forlanger en ordentlig debat. Vi har derfor i dag indleveret et beslutningsforslag om en høring om rockerkriminaliteten. Formålet er, at eksperter og jurister kan diskutere en lovgivning, som både virker, og som ikke undergraver retssikkerheden.

De borgerlige har reageret forholdsvis positivt på statsministerens åbningstale. Jeg hørte nogle sige, at statsministeren lige så godt kunne melde sig ind i Det Konservative Folkeparti. Her er vi nu ikke enige. Det ville være synd ikke alene for statsministeren, men også for De Konservative.

Men faktisk er åbningstalen bortset fra det retspolitiske ret harmløs. Den er ikke særlig visionær, for at sige det mildt. Grøn politik og grønne visioner er helt fraværende, men i substansen er den udtryk for, at regeringen i efterårets forhandlinger står med en række åbne muligheder, og det er i det mindste interessant.

Det er blevet en tradition i Folketinget, at regeringen om efteråret laver finanslovsforlig med højrefløjen, hvorefter den kompenserer med forlig med venstrefløjen om foråret. Med det sorte finanslovsforlig, der blev resultatet både sidste år og forrige år, har vi fuld forståelse for, at ikke mindst Socialdemokratiet har haft behov for at legitimere sig ved at lave aftaler med venstrefløjen.

Men dette politiske mønster, der veksler med årstiderne, er ikke tilfredsstillende. Ikke at vi ikke er tilfredse med den indflydelse, vi har haft. Lad mig nævne forliget om hjemmeservice, hvor vi fik presset igennem, at der nu tages fat på det område, der hedder grøn beskæftigelse; lad mig nævne tilskuddet til de studerendes transport; lad mig nævne rabat på kollektiv trafik for efterlønsmodtagere. Men vi kunne godt tænke os, at det blev en helårsbeskæftigelse at lave forlig med venstrefløjen.

I hvert fald er det vores opfattelse, at det nu er på tide, at der bliver reelle forhandlinger om finansloven med venstrefløjen. Muligheden herfor er større, end den har været i mange år. Lad mig sige det helt klart: Vi går efter et forlig om finansloven. Vi vil stemme for finansloven, hvis der laves forlig. Vi vil stemme for finansloven, hvis den ser fornuftig ud.

Hvad kræver så en fornuftig finanslov? For det første at der satses langt mere målrettet på at bekæmpe arbejdsløsheden. Den svenske statsminister Göran Persson har formuleret en målsætning om, at arbejdsløsheden i Sverige skal halveres inden år 2000. Göran Persson er som bekendt ikke særlig venstreorienteret, formentlig ligger han politisk tæt på sin danske kollega, men kunne det så ikke også være en målsætning for den danske regering? SF er villig til at diskutere midlerne, og vi ser mening i, at bekæmpelse af arbejdsløsheden gøres til et flerårigt perspektiv.

Konkret vil vi foreslå flere uddannelsespladser både på de faglige uddannelser, efteruddannelserne og på de videregående uddannelser og dertil flere grønne job. Vi fik et gennembrud før sommerferien, men der er behov for en større